

9. Csak augusztus 1-én, 2 és 3-án (2 reggeli, 2 villásreggeli, 1 ebéd, 2 estebéd, 1 vacsora, 2 éjjeli szállás, autobusz): a) 12.— pengő, b) 13.60 pengő, c) 15.60 pengő, d) 16.60 pengő, e) 17.60 pengő, f) 20.60 pengő.

10. A közgyűlés egész idejére (3 reggeli, 2 villásreggeli, 1 ebéd, 2 estebéd, 2 vacsora, 3 éjjeli szállás): a) 16.50 pengő, b) 18.90 pengő, c) 21.90 pengő, d) 23.40 pengő, e) 24.90 pengő, f) 29.40 pengő.

Kérjük a közgyűlésen résztvenni szándékozókat, hogy részvételi szándékukat a csatolt bejelentő-lapok felhasználásával, legkésőbb július hó 15-ig a megadott címre bejelenteni szíveskedjenek. A részvételi díj a résztvevők számának és az igénybe venni szándékolt kategóriának pontos megjelölése alapján a jelentkezéssel egyidőben *postautalványon*, Lippóczy Béla m. kir. főerdőtanácsos úr Miskolc, M. kir. erdőigazgatóság címre küldendő be.

Krónika.

Az első évnegyed fabehozatali mérlege és az ez évi tűzifa-bejelentések.

A szokásos összehasonlító kimutatást a következőkben adjuk.

Fabehozatalunk mennyisége az 1935. és 1936. év első három hónapjában 10.000 kg-os kocsirakományokban.

	1935 I—III	1936 I—III	Az 1935 évvel szemben	
			több	kevesebb
Tűzifa	3.791	2.101	—	1.960
Faszén	685	639	—	46
Bányafa	1.502	1.746	244	—
Gömbölyű fenyőfa . .	543	723	180	—
Gömbölyű lombfa . .	218	1.036	818	—
Hegyezett karó	1	6	5	—
Bárdolt fenyőfa . . .	475	871	396	—
Vasúti talpfa	84	277	193	—
Kádárfa	12	23	11	—
Bognárfa	4	3	—	1
Fűrészelt fenyőfa . .	3.989	4.532	543	—
Fűrészelt lombfa . .	148	185	37	—
	11.452	12.142	2.427	1.737

**Fabehozatalunk értéke az 1935. és 1936. év első három
hónapjában. Érték 1000 pengőben.**

	1935 I—III.	1936 I—III.	Az 1935 évivel szemben több kevesebb	
Tűzifa	657	372	—	285
Faszén	399	307	—	92
Bányafa	461	674	213	—
Gömbölyű fenyőfa . .	181	273	92	—
Gömbölyű lombfa . .	95	531	436	—
Hegyezzett karó . . .	1	3	2	—
Bárdolt fenyőfa . . .	241	464	223	—
Vasúti talpfa	36	149	113	—
Kádárfa	13	26	13	—
Bognárfa	3	2	—	1
Fűrészelt fenyőfa . .	3027	3785	758	—
Fűrészelt lombfa . .	144	159	15	—
	5258	6745	1865	378

Míg egyrésről a tűzifabehozatal csökkenése mutatja az enyhe télen kívül az 1934/35. évi magyar termelés emelkedését, másrésről a műfabehozatalban előállott számottevő emelkedés egyik erős bizonyítéka a magyar termelés csökkenésének az 1935/36-ik évi termelési időszakban.

Az építőanyagbehozatalt fokozta a valamennyire emelkedő építkezési kedv is, s ebből a szempontból csak örömmel állapíthatjuk meg azt, hogy a gömbölyű fenyőfabehozatal is állandóan emelkedő tendenciát mutat, ami a magyar fűrészek és a magyar munkáskezek fokozott foglalkoztatását jelenti.

A magyar termelés számottevő csökkenése a kirendeltséghez eddig benyújtott tűzifa-bejelentésekből is kitűnik.

Ámbár, ezek a bejelentések a hántott fát még nem tartalmazzák, kétséget kizáró módon meg tudjuk állapítani azért azt is, hogy a hántott fatermelésben is mintegy 30%-os visszaesés mutatkozik.

Az egyéb fanemekből ezideig nem teljesen 102.000 vasúti kocsirakományt jelentettek be a múlt évi, mintegy 146.000 vagonos bejelentéssel szemben.

Ebből a mennyiségből azonban több, mint 30.000 vasúti kocsirakomány még nincs megfelelően igazolva.

Nagyon valószínű, hogy a későn befutó jelentések ezeknél a választékoknál még 6—8000 vasúti kocsirakományra fognak rúgni.

Ezt a mennyiséget azonban nyugodtan figyelmen kívül hagyhatjuk, mert hiszen az eddigi bejelentések között is sok van olyan, amelyeknél a vasúton és hajón való szállításra bejelentett készletek számottevő része évközben helyi eladás útján kerül majd értékesítésre.

Bár a rendelet kikötései ellen nem vét az, aki a rendszerint helyi eladás útján értékesítésre kerülő mennyiséget a vasúti eladásra szánt készletekhez hozzászámítja és bár el kell ismernünk azt, hogy egy vasúti kocsirakományig menő pontossággal a várható helyi fogyasztást megállapítani nem lehet, mégsem tudunk ezzel az eljárással száz százalékgig egyetérteni.

Különösen nem olyan helyeken, ahol ezek a helyi értékesítésre kerülő mennyiségek több száz, sőt ezer vagonra rúghatnak.

Az elmúlt év folyamán mintegy 13.000 vasúti kocsirakománnyal, tehát a tényleg vasúton szállított mennyiségek mintegy tíz %-ával apadt az eredetileg bejelentett készlet a helyi fogyasztások révén.

Ez az eltolódás azonban korántsem volt egyenletes, mert míg igen sok bejelentőnél később többlet mutatkozott az első bejelentéssel szemben, addig voltak olyan bejelentők is, akiknél a helyi fogyasztás címén való leírás meghaladta a 30, sőt az 50 százalékot is.

Azt hisszük, nem kell bővebben magyarázni azt, hogy mivel a helyi eladás fokozatosan történik és havonként lesz bejelentve, ez az eljárás a szállítások első hónapjaiban igazságtalan előnyöket biztosít az ilyen bejelentőknek.

De megnehezíti ez a körülmény az előre való számvetés lehetőségét is.

Az Országos Erdészeti Egyesület és a Fagazdasági Tanács egyértelműleg kérte ugyanis a minisztériumot arra, hogy a jövőben a lehívási százalékokat csak a készletek bejelentése után az előző évi maradványok figyelembe vételével

120.000 vagonos minimális szállítás alapul vételével állapítsa meg.

Az időközi helyi eladások révén az elmúlt évben a vasúti szállításra eredetileg bejelentett készleteknél mutatkozott 13.000 vasúti kocsirakományos apadás az ez évben várható készletbejelentéseknek 13, sőt ennél több százalékát is teheti ki.

De számolnunk kell ezenkívül azzal is, hogy a behozható tűzifamennyiség megállapításánál úgy az Egyesület, mint az Országos Fagazdasági Tanács a vasúti szállításra tényleg bejelentett készletek mennyiségét kérték alapul venni.

Jól tudjuk azt, hogy az ilyen kérdések elbírálásánál az illetékes kormánytényezőknek valamelyes biztonsági százalékkal is kell számolniuk, hiszen váratlanul beköszöntő hideg időjárás, szállítási nehézségek, stb., a szükségletek kielégítésénél enélkül könnyen okozhatnak zavarokat.

Nem tartjuk előnyösnek a magyar erdőgazdaság érdekeire azt, ha évről-évre az fog kiderülni, hogy a szállításra bejelentett készleteknek csak 80—85%-a kerül tényleg vasúton a piacra.

Az ilyen eredmény a bejelentések és az adatgyűjtés iránt bizalmatlanságot kelt és be kell ismernünk, hogy teljes joggal.

Megismételjük itt ezért azt a kérésünket, hogy a készletbejelentők számoljanak mindenkor a normális mértékű helyi fogyasztással.

Véleményünk szerint ennek számbavehető nehézsége nincs, mert hiszen a két utolsó év szokatlanul enyhe időjárása és az apró termelések nagy száma már az elmúlt két téli idényben azt a minimális hányadot juttatta érvényre a nagyobb termelők helyi fogyasztás útján eladott készleteinél, aminek a helyben való eladására a következő idényben is feltétlenül számítani lehet.

Sőt épen azért, mert a kevésbé rendszeresen kezelt apróbb erdőgazdaságok termelése az az, amelyek a termelésben az előbb már kimutatott igen jelentős visszaesést okozták, az a meggyőződésünk, hogy a következő értékesítési

időszakban a helyi fogyasztás nagyobb tételeket fog átvenni a nagy termelőktől, mint az előző években.

Így azután, különösen, ha erősen hideg tél következik be, a vasúton szállítható készletek mennyiségében ezen a címen további, igen jelentős apadás fog mutatkozni.

Ne felejtjük el, hogy egyetlen egy olyan év, amikor a belső termelés készleteinek hibás bejelentése következtében a piacon tényleges hiány állna be, elegendő arra, hogy a magyar erdőgazdaságnak a külföldi tűzifa-behozatal mennyiségi korlátozása terén elért és egyáltalán le nem kicsinyelhető és eredményeit igen erősen megingassa.

Mert sokkal kisebb veszedelem az, ha a helyi értékesítéssel való, kissé túlzott számítás következtében a bejelentett készletek 5—6%-a száraz készlet gyanánt marad a termelést követő második év őszi hónapjaira, mint hogyha megtörténik az, hogy száraz, illetőleg piacképes fakészlet hiányában a behozható külföldi fa mennyiségét időközben kell felemelni, vagy meg kell nyitni előtte azokat a határokat és piacokat, amelyeket eddig a külföldi fa elől teljes mértékben el tudtunk zárni.

Tehát nem rendeleten alapuló, de lelkiismereti kötelesség a mi véleményünk szerint az, hogy minden termelő vagy készletbejelentő ezekkel a tényekkel már az első bejelentés alkalmával lelkiismeretesen számoljon.

Chronik. Von Z. Biró.

Die Holzeinfuhr des I. Vierteljahres weist im Vergleich zu den Angaben der ersten drei Monate des Jahres 1935 bei dem Posten „Brennholz“ einen weiteren Rückgang von 1690 Waggons auf. Diese erfreuliche Tatsache kann nur in geringerem Masse dem milden Winter zugeschrieben werden; die Besserung ist in erster Linie die Folge einer zweckmässigen Wirtschaftspolitik: der staatlichen Regelung des Marktes.

Die Bedürfnisse des Verbrauchs sind für die Produktionsaufgaben der Forstwirtschaft von ausschlaggebender Bedeutung. Die Zukunft steuert schwächeren Sortimenten und grösseren Mengen zu, es ist also ernste Pflicht der leitenden Stellen die Handhabung des neuen Forstgesetzes diesen nationalökonomischen Gesichtspunkten anzupassen.

Chronique. Par Z. Biró.

Les importations de bois du premier trimestre accusent, par rapport aux trois premiers mois de l'année 1935, un nouveau recul de 1690 wagons de bois de chauffage. Cet événement réjouissant ne saurait être imputé qu'en partie à la douceur de l'hiver; il faut y voir avant tout une conséquence de la politique économique réfléchie que poursuit l'État pour la réglementation du marché.

Les besoins de la consommation ont une importance prépondérante au point de vue des tâches de la production sylvicole. L'avenir semble favorable aux catégories plus faibles et aux quantités plus fortes; les milieux dirigeants ont donc le devoir sérieux d'adapter l'exécution de la nouvelle loi forestière à cette considération économique.

Chronicle. By Z. Biró.

The wood imports of the 1st quarter shows under the title „fire-wood“ in comparison with the data of the same term of 1935 a further diminution of 1690 waggon-loads. This pleasant fact can't be ascribed entirely to the mild winter, the improvement is in the first place the consequence of a suitable economical policy: of the regulation of this market by the state.

The needs of consumption are of a deciding power for the forest production, the future wants smaller assortments and larger quantities and it is the duty of the leading offices to accommodate the use of the new forest-law to these national-economic aspects.

Kérdések az Alföldfásítás köréből.

Irtá: Dr. Magyar Pál.

„Kisebb művelődéstechnikai kísérletek az Alföldön“ című dolgozatom összeállítására előtt az volt a tervem, hogy ezeknek a kizárólag gyakorlati célokat szolgáló kísérleteknek eredményeit a gyakorlati kollégák által inkább olvasott Erdészeti Lapokban adom közre. Ebben azonban megakadályozott a hasonló munkáknál kívánatos és elengedhetetlen adathalmaz, a sok ábra s az eredmények részletes tárgyalása, ami által a dolgozat túlnagy méretűvé dagadt. Így került azután az Erdészeti Kísérletekbe. Örömmel üdvözlöm tehát *Béky Albert* hozzászólását, mely alkalmat ad arra, hogy néhány vitás kér-